

Чл. 19.) Призовката като са обяви за недѣйствителна поради небреженіето на призователя, той може да са осъди да заплати разноска на унищожената призовка и сѣдене, а още и да обезщети противникъ страны. Спорѣдъ обстоятелствата, изважда са и отъ службата си.

Чл. 20.) Призовката ако са отправя

I.) До държавно или градско Началство, тя са предава, дѣто са намѣрва централно управленіе, на писалището, което са счита за негово мѣстопребываніе, и въ рѣцѣтъ на управителя; а дѣто не са намѣрва таквози, предава са на истия правителственый чиновникъ, или на писалището му;

II.) До търговско дружество, което съществува, тя са предава въ сѣдалището му, на управителя, ако ли нѣма управителъ, тогазы на едного отъ съдружниците му, или въ мѣстопребываніето му;

III.) До търговско дружество, което са намѣрва въ несъстоятелность, или до *Масса* на заемодавцытъ му, тя са предава на Синдицытъ, или въ мѣстопребываніето имъ;

IV.) До человекъ, който нѣма въ Турція познато жилище или мѣстопребываніе, призовката, по заповѣдъ на Предсѣдателя са залепя на стаята на търговското сѣдилище, на което са е възложила сѣдбата, и нейнъ прѣписъ са прогласява чрѣзъ вѣстниците, а особенно чрѣзъ онзи вѣстникъ, който са издава по езика на призоваемия;

V.) Ако призоваемыйтъ обитава вѣнъ отъ окружіето на търговското сѣдилище, призовката са испраща съ писмо отъ Предсѣдателя до върховното мѣстно Началство на неговото мѣстопребываніе, за да му са предаде безъ забава. А призовательтъ, който занесе писмото на пощата длѣженъ е да земе отъ нейното писалище и да донесе лѣточислена и подпечатана записка за предаванъето на реченото писмо;

VI.) Ако призоваемыйтъ обитава въ чуждо мѣсто, Предсѣдательтъ сѣщо праща съ писмо призовката до Министерството на вѣншникъ дѣла, щото прѣзъ него бързо да са проводи до неговото мѣстопребываніе.